

lov, så ændrer aftalen, loven, i overensstemmelse med de nye og nugældende forudsætninger. Det er bl.a. en af grundene til, at vi herinde så ofte skældes ud, og det er lige fra dagbladet Børsen til dagbladet Ekstra Bladet.

De har alle sammen deres forlystelse med at bebrejde os, at vi laver mange love. Ja, men det er ganske naturligt. Verden er blevet mere kompliceret, og tingene sker hurtigere, forudsætningerne ændrer sig hurtigere, og så ville det da være noget underlig stædigt og halsstarrigt noget at sige: Næh, sådan sagde vi i 1986, så må vi sige det samme i 1996. Det kan da ikke være nogens mening.

Jeg er meget glad for den aftale; det er nok en af de bedste dele af den tidligere på dagen så ofte omtalte aftale mellem regeringspartierne og Venstre og De Konservative, som her foreligger i lovforslagsform. Og jeg skal ikke mindst understrege, at de satser, der nu er fastlagt, i første omgang skal være gældende i 1½ år. Senest 1½ år efter ibrugtagning af bildelen skal satsene tages op til ny overvejelse, og jeg har forstået aftalen sådan – og det tror jeg sådan set alle har – at det vil kunne ske med mellemrum, løbende, efterhånden som vi ser udviklingen, som vi jo kun kan forudsige med meget stor unøjagtighed.

Og det er da klart, at jo mere vi lærer om menneskenes forbrugsmønster i denne her sammenhæng, desto mere vi ser, om der vil blive de trafikspring eller ej, så vi vil være nødt til at rette på ny. Det skal ske på en pragmatisk, forretningsmæssig måde, således at det til enhver tid drives bedst muligt.

Jeg er også meget glad for aftalen om, at pendlere og storkunder – altså her er der tale om personer og ikke om gods – kan få rabatter, og de skal endda højst sandsynligt være meget store. Det vil jo give arbejdsmarkedet på – skal vi sige – Vestsjælland og Østfyn en enorm spændvidde, en større fleksibilitet, at mennesker nu vil kunne bo i Sorø eller i Skælskør og arbejde i Middelfart, Kerteminde eller Odense. Det er en meget, meget stor fordel.

Så vil jeg sige til hr. Kaj Ikast, at han har et problem. Jeg er enig i, hvad han siger her, og han diskuterer dygtigt og muntert som altid med dem, som ser anderledes på det end hr. Kaj Ikast og jeg.

Men han har altså i sit eget parti en mand, som stadig væk taler for, at det skal være gratis – en mand, og det er et medlem af Folketinget, som ivrer i aviser og på møder om, at det skal

være gratis at komme over Storebælt. Det går jeg ud fra at hr. Kaj Ikast er uenig i.

Så det kunne være en passende opgave for den kommende juleferie, hvis hr. Kaj Ikast tog dette ærede medlem og denne kollega til os alle sammen ordentlig i skole, så man holder op med denne dumme propaganda, der er i modstrid med, hvad hr. Kaj Ikast og denne kollegas parti, Det Konservative Folkeparti, altså har indgået.

Og så er jo hr. Tommy Dinesen også kommet i humør med væddemål på tilmed – jeg ved ikke, om det var ¼-liter eller en hel liter whisky – men hvad det end er, så vil jeg da også gerne indgå et væddemål.

Jeg spår Mols-Linien en meget stor fremtid. Jeg tror endda ikke, det er usandsynligt, at der formentlig med noget lavere frekvens fortsat vil kunne være sejlads mellem Århus og Kalundborg. Så jeg tror, at alle de forbindelser vil supplere hinanden og vil give borgerne og det gods, vi borgere skal have transporteret, en meget stor frihed og et meget stort udbud af transportformer, alt efter hvad situationen kræver. Så tillykke med det, også til hr. Tommy Dinesen.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Jamen, jeg takker hr. Arne Melchior, fordi han henleder min opmærksomhed på dette ærede medlems betragtninger.

Jeg vil også gerne sige, at det ærede medlem og jeg for lang tid siden har lavet den aftale, at i det øjeblik, der er en flertalsafgørelse på det, så indstiller han sin demokratiske ret til at have sine egne meninger og indretter sig under det, udvalget og flertallet bliver enige om. Og det har han gjort.

Hr. Arne Melchior har ikke set en udtalelse, siden han stemte for det her i gruppen sammen med de andre. Da havde han forsøgt at ændre det, og det var ikke lykkedes, og så bøjede han sig for flertallet og stemte for til gavn og glæde for alle.

Egil Møller (DF):

Moderne teknik har medført, at vi danskere, der bor i den sydlige del af det danske rige, vil blive knyttet nærmere til hinanden, sådan rent trafikalt, når den faste forbindelse over Storebælt er etableret. De lande, der ligger omkring os, får ligeledes forbedrede og kortere transporttider.

Det må derfor være naturligt, at et stort, dyrt samfundsbyggeri bliver benyttet maksimalt af